

РЕШЕНИЕ

№ 6671

гр. София, 24.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 28.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **1932** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на М. А. А., против мълчалив отказ на кмета на [община]. В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на формирания отказ. Иска се неговата отмяна и връщане на преписката на административния орган за произнасяне по същество. Претендират се разноски за адвокатско възнаграждение. Ответникът – кмет на [община], редовно призован не се явява, не изпраща представител и не изразява становище.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, събраните и приети по делото писмени доказателства, прие следното от фактическа страна:

Производството пред административния орган е образувано по заявление за достъп до обществена информация изх.№ 94-00-62/13.01.2020г. С него е поискано предоставянето на достъп до следната информация:, а именно 1. Сключвани ли са договори за абонаментно правно обслужване с адвокати и адвокатски дружества от кмета или общината през периода 2016-2019г.; 2. Каква е била цената на месечния абонамент за посочения период – месец по месец; 3. Осъществено ли е процесуално представителство за периода по граждански и административни дела от адвокати и адвокатски дружества, по които страна е бил кметът или общината и ако да – по кои

дела, пред кой съд, с какъв предмет са били делата и евентуално с какъв материален интерес; 4. В какъв размер са били разходите на общината за процесуално представителство за делата по т.3.

След запознаване с искането, ответникът се и произнесъл с Писмо № 94-00-64-001/19.02.2020г., оспорено по съдебен ред, за което е образувано настоящето производство. С Определение № 2242/16.03.2020г. АССГ е приел, че е налице позитивен акт, вследствие на който е отпаднал правния интерес от оспорване и е прекратил производството по делото. С Определение 7779/18.06.2020г., постановено по адм.д.№ 5648/2020г., Върховен административен съд е отменил първоинстанционния акт и е върнал делото за продължаване на съдопроизводствените действия като е приел, няма пълно съвпадение между заявеното и решението на кмета така, както е описано в частната жалба.

Въз основан на така приетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи :

жалбата, с която е сезиран съдът е ДОПУСТИМА – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, при наличие на правен интерес от оспорването и в преклузивния срок.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА в частта по т.3 и т.4 от заявлението, по следните съображения :

Правото да се търси и получава информация по чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България обхваща задължението на държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, да осигуряват достъп до общественозначима информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/ и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ. Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ,

регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.6 ДР ЗДОИ.

Съдът, в настоящия му състав, с оглед изложеното по-горе, приема, че търсената от заявителя информация, представлява обществена такава по дефиницията на чл.2, ал.1 ЗДОИ, тъй като е свързана с общественния живот и ще му даде възможност да си състави собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти, свързани с предмети от културното ни наследство, каквото е П. златно съкровище. Видно от доказателствата по делото, ответникът не е предоставил исканата от заявителя информация, но не е постановил и мотивирано решение за отказ за предоставянето ѝ. Липсата на отговор от ответника формира мълчалив отказ по см. на чл.58, ал.1 АПК във вр. с чл.28, ал.1 ЗДОИ, като по този начин той не е спазил изискуемата от закона форма – писмената и е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила. С оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимия материален закон /предмета и целта на закона/ и при изричната разпоредба на чл.28, ал.2, чл.38 и чл.39 ЗДОИ за формата и съдържанието на решението, както и за връчването му, е налице императивна законова разпоредба, която изисква и задължава субектите по чл.3 от закона да се произнесат писмено по заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация.

По изложените съображения е налице незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ по т.3 и т.4 от заявлението, който следва да се отмени и да се задължи административния орган да постанови писмено решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на исканата обществена информация, за което да уведоми писмено заявителя.

По т.1 и т.2 от заявлението, настоящият състав намира че не налице правен интерес от оспорване, тъй като е налице произнасяне. Разпоредбата на чл.147, ал.1 от АПК предвижда, че право да оспорват административен акт имат гражданите и организациите, чиито права, свободи или законни интереси са нарушени или застрашени от него или за които той поражда задължения. В този смисъл наличието на правен интерес за оспорвания е посочен в чл.159 т.4 от АПК като задължителна процесуална предпоставка за образуването и развитието на съдебното производство, а за наличието на тази предпоставка съдът трябва да следи служебно. Правният интерес е процесуалноправно понятие, защото се свързва с призната от АПК възможност да се търси съдебна защита и трябва да е пряк и личен. Поражда се от пряко засягане или застрашаване от засягане на законни интереси или субективни права или свободи. За да е налице пряк интерес, е необходимо със самата отмяна на оспорения административен акт непосредствено да се отстрани настъпилата или настъпващата

щета от изпълнението на административния акт, да е налице действително и незабавно удовлетворяване на лицето. Личният правен интерес означава, че физическото или юридическо лице има право на жалба само в защита на своите субективни права, свободи и законни интереси. Поради изложеното жалбата в тази й част слева да се остави без разглеждане, а производството да се прекрати.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващата страна сторените по делото разноси в размер на 710 /петстотин и десет/ лева, представляващи адвокатско и внесена държавна такса, своевременно поискани и доказани.

Предвид изхода на делото и на основание чл.226, ал.3 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващия сторените разноси в производството пред ВАС, в размер на 30 /тридесет/ лева, представляващи внесена държавна такса

Наред с това и на основание чл.226, ал.3 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на адв.Г. С. възнаграждение за оказана безплатна правна помощ в производството пред ВАС на РБ по адм.д.№ 5648/2020г. в размер на 500 /петстотин/ лева,

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28-ми състав:

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на М. А. А. по т.1 и т.2 от заявление № 94-00-62/13.01.2020г.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.д.№ 1932/2020г. по описа на Административен съд София-град в тази му част.

Решението, в частта имаща характер на определение подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд, в 7-дневен срок от съобщаването му.

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на Столична община, формиран по т.3 и т.4 от заявление № 94-00-62/13.01.2020г.

ВРЪЩА делото като преписка на кмета на [община], за произнасяне с изричен акт по подаденото от М. А. А. заявление от 13.01.2020г., в срок до 14 дни от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА [община] да заплати на М. А. А. сумата от 710лв. разноси в настоящето производство.

ОСЪЖДА [община] да заплати на М. А. А. сумата от 30лв. разноси пред Върховен административен съд.

ОСЪЖДА [община] да заплати на адв.Г. П. С. възнаграждение за оказана безплатна правна помощ в производството пред ВАС на РБ в размер на 500 лв.

Решението в тази му част е окончателно.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ:

